

जन प्रतिबिम्ब

दैनिक

JanPratibimba Daily

!! सहकारी ऐन २०४८ बमोजिम स्थापित !!
दस्तावेज नं. ७७४/०६४/०६६ पान नं.- ३०३४६४९९८

सुरक्षित बचत आकर्षक व्याज
सबै सुलभ कर्जा सिटिजनको विचार

सिटिजन
बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.
Citizen Saving & Credit Co-Operative Ltd.

प्रधान कार्यालय:- विर्ता-४, वीरगंज, पर्सा
शाश्वत पोली क्लिनिकको पहिलो तल्लामा

फोन नं. ०५१-५२८२९५, ८८५५०२०२०८
E-mail: citizencooperative.brij@gmail.com

साथो प्रवास भविष्यको दुलो आधार
सिटिजनले जहाँ तपाईंको सपना साकार

वर्ष २८ अंक ३३८ २०८० चैत २५ गते आईतबार Jan Pratibimba Daily . Sunday April. 07 . 2024 मूल्य रु. ५/-

सुरक्षा जाँचको नाममा सीमामा सर्वसाधारणलाई सास्ती

वीरगंज, चैत २४

सत्ता समिकरण परिवर्तन पछि फेरिएको सरकारले सीमाक्षेत्रमा तस्करी नियन्त्रणमा कडाई गर्न निर्देशन दिएको छ । सीमाक्षेत्रबाट हुने तस्करीले गर्दा राजस्वमा कमी आएको बुझाई रहेको राज्यलाई सिंहदरबारमा बसेर कलम

घुमाउनेहरुका कारणले राजस्व घटेको हो भन्ने चाहिँ पटकै लागेको छैन । प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड' नेतृत्वको सरकारले सुशासन, सामाजिक न्याय र समृद्धिलाई मुख्य उद्देश्य लिएर कार्य शुरु गरेको भएपनि सुशासनको नाममा हुने राज्य आतंकले भने अहिले सर्वसाधारणलाई

सास्ती भएको छ । गृहमन्त्रीको नेतृत्व रवि लामिछानेले सम्हालेपछि सीमाबाट हुने तस्करी शुन्यमा भर्नुपर्ने दबाव गृहप्रशासन र सुरक्षा अधिकारीहरुलाई बढेको छ । त्यहि बाहानामा अहिले सुरक्षा निकाय र भन्सार प्रशासनले भने सर्वसाधारणलाई सास्ती दिने गरेको

गुनासो बढेको छ । सुरक्षा चेकजाँचको बाहानामा सुरक्षाकर्मीहरुले सर्वसाधारणलाई दुःख दिने गरको व्यापक गुनासोहरु बढिरहेको छ । भन्सारबाट कुनैपनि वस्तु ओसार पसार गर्दा भन्सार शुल्क तिरेर मात्रै ल्याउनुपर्ने नियम भएपनि सीमाक्षेत्रमा

बाँकी तेश्रो पृष्ठमा

एक बोरा चामल कस्टमबाट फिर्ता !

वीरगंज, चैत २४

रक्सौल स्थित रहेको भारतीय कस्टमले सर्वसाधारणले एक बोरा चामल समेत लिएर आउँदा आज अवरोध पुऱ्याएका छन् । नयाँ हाकिम आया है भन्दै चामल साईकलमा बोकेर आउँदा नेपाल तर्फ आउन नदिई भारतमै फर्काएको प्रत्यक्षदर्शी एक सर्वसाधारणले बताए

। यो कमाउने काँइदा हो पहिला रोक्ने पछि चर्चा बढे खर्च उठाउन सजिलो हुने भएको ले यस्तो गरेको हुन सक्ने अड्कल हुन थालेको छ । विगतमा एस. एस. बी. कस्टम अगाडीको पुलमा चेकजाँच गर्दा कस्टमका कर्मचारीहरुको कमाई मरेको थियो । अहिले कस्टमका

बाँकी तेश्रो पृष्ठमा

Bahudarmai Municipality

Office of Municipal Executive

Bahuwaripidari, Parsa

Madhesh Province, Nepal

Invitation for Sealed Quotation

First Date of Publication: 2080/12/25 (07th April. 2024)

- The Government of Nepal has allocated funds towards the cost of **physical Infrastructure** Construction Project and intends to apply part of the funds to cover eligible payments under the Contract for Construction of physical infrastructure . Sealed Quotation is open to all eligible Nepalese.
- Bahudarmai Municipality Office, Parsa** invites sealed Quotation from eligible bidders for the construction of as mentioned below under National Competitive Bidding procedures.

Contract ID No.	Project Name	Estimated Amount NRs.(With VAT)	Bid Security	Bid documents Cost
07/MUN/BAHUDA/ PAR/ W/080-081	Ward No 2 Bairiya Pani tanki PrabeshDuwar To North Pipra tuward Mahabir Sah Ma. Bi. Gamahariya Roads	19,40,000.00	51000/-	1000/-

- Eligible Bidders may obtain further information and inspect the Sealed Quotation Documents at the **Bahudarmai Municipality Office, Parsa**.
- A complete set of Sealed Quotation Documents may be purchased from the **Bahudarmai Municipality Office, Parsa** by eligible Bidders on the submission of a written application, along with the copy of company/firm registration certificate, and upon payment of a non-refundable fee till 2081/01/09 (21th April . 2024).
- All Sealed Quotation shall be accompanied by a valid bid security issued by " A" class commercial bank of an amount as shown in the table above. The Sealed Quotation security guarantee shall confirm to the standard format as specified in the Sealed Quotation document. The Sealed Quotation security guarantee issued by only the commercial bank approved by Nepal Rastra Bank shall be accepted by the employer.
- Security Amount**
Account Name: Dharauti 00215378595
Bank Name: Sidharth bank, Bahudarmai, Branch, Bahuwaripidari ,Parsa
- Sealed Quotation must be submitted to the Bahudarmai Municipality Office ,Parsa by hand/courier on or before 12:00 Hrs on 2081/01/10 (22th APRIL 2024). Sealed Quotation received after this deadline will be rejected.
- The Sealed Quotation will be opened in the presence of Bidders' representatives who choose to attend at 13:00 Hrs on 2081/01/10 (22th APRIL 2024). at the Bahudarmai Municipality Office, Parsa. Sealed Quotation must be valid for a period of 45 days i.e. 2081/02/23 (05th June 2024) after bid opening and must be accompanied by a bid security, which shall be valid for 30 days beyond the validity period of the Sealed Quotation i.e. 2081/03/21 (7th July 2024)
- If the last date of purchasing and/or submission falls on a government holiday, then the next working day shall be considered as the last date. In such case the validity period of the bid security shall remain the same as specified for the original last date of bid submission.
- The Employer reserves the right to accept or reject, wholly or partly any or all the Sealed Quotation without assigning any reason, whatsoever.

प्रधान सम्पादक एवं प्रकाशक**संजय साह**

मोबाईल नं.: ९८५५०२८७६७

सम्पादक**अजय कुशवाहा**

अधिवक्ता : कमलमोहन पोखरेल, अमर के.सी.

कार्यालय : आदर्शनगर-१०, वीरगंज

Email: janpartibimdaily@gmail.com

फोन : ०५१-५३३०२९

मुद्रक : कोमल प्रिंटिङ्ग प्रेस

मोबाइल नं.: ९८४५०९७८९९

‘उत्पादनशील क्षेत्रमा लगानी बढाउनुस्’

काठमाडौं, चैत २४

नेपालमा रोजगारी सिर्जना र उत्पादकत्व बढाउने क्षेत्रमा केन्द्रित भई लगानी बढाउन अर्थमन्त्री वर्षमान पुनले विकास साभेदारहरूलाई आग्रह गरेका छन्। विश्व बैंकको दक्षिण एसिया र नेपाल विकास अपडेट, २०२४ सार्वजनिक कार्यक्रममा शुक्रबार अर्थमन्त्री पुनले दक्षिण एसियामा अन्य मुलुकको तुलनामा नेपालले राम्रो प्रदर्शन गरिरहेको बताए।

मुलुकभित्र रोजगारी अभावले युवा पलायन भइरहेको र यहाँ रोजगारी सिर्जनाका कार्यक्रमको आवश्यकता रहेको उनको भनाइ छ। ‘एकातिर पूर्वाधार क्षेत्रमा उच्च रोजगारीको आवश्यकता छ। र, अर्कोतर्फ काम गर्ने उमेरका युवाशक्ति काम अनि अध्ययनका लागि विदेशिरहेको सन्दर्भमा मुलुक भित्रै रोजगारी सिर्जना र उत्पादकत्व सिर्जना गर्नु आवश्यक छ,’ उनले भने। तसर्थ सोहीअनुसारको स्रोत बढाउन अर्थमन्त्री पुनले विकास साभेदारसँग आग्रह समेत गरे। विश्व बैंकको यो प्रतिवेदन नेपालको नीति निर्माणमा सहयोगी हुने उनको विश्वास छ।

सरकार उच्च प्राथमिकताका साथ आर्थिक गतिविधिलाई सहज बनाउनेतर्फ केन्द्रित रहेको अर्थमन्त्री पुनले बताए। चालु आर्थिक वर्षको अन्त्यसम्ममा आर्थिक पुनरुत्थान हुने उनको दावी छ। ‘राजस्व संकलन न्यून भएकाले सरकारले खर्चलाई प्राथमिकता दिँदै पुँजीगत खर्च बढाउने प्रयास गरिरहेको छ,’ उनले भने, ‘हामीले वित्तीय स्थायित्वलाई दिगो स्तरमा कायम राख्न आवश्यक नीति अवलम्बन गरेका छौं।’

सार्वजनिक लगानीको प्रभावकारिता र दक्षता अभिवृद्धि गर्न विश्व बैंक र अन्य विकास साभेदारहरूसँग पनि नजिकबाटै काम गरिरहेको उल्लेख गर्दै अर्थमन्त्री पुनले राष्ट्रिय परियोजना बैंकको कार्यान्वयन यसको एउटा उल्लेखनीय उदाहरण भएको दावी गरे। ‘विश्व बैंकले अर्थ मन्त्रालय र अन्य सरकारी निकायको बृहत् आर्थिक पूर्वानुमान गर्न सक्ने क्षमतामा सुधार गर्न मद्दत गरिरहेको

छ,’ अर्थमन्त्री पुनले भने।

विश्व बैंकको यो पहलले भविष्यमा अभूत यथार्थपरक बृहत् आर्थिक रूपरेखा प्रदान गर्ने उनको अपेक्षा छ। सरकार तेस्रो लगानी सम्मेलन आयोजना गर्ने तयारीमा रहेको जानकारी गराउँदै पुनले यो शिखर सम्मेलनले विश्व लगानीकर्ताहरूका लागि नेपाललाई उदीयमान गन्तव्यका रूपमा चिनाउने दावी गरे। देशको सम्पूर्ण लगानीको इकोसिस्टमका लागि कुशल र प्रभावकारी सहजीकरण गर्न लगानी, प्रतिफल र लाभान्श फिर्ता लैजाने विषयको आवश्यक संरक्षण र सुरक्षा सुनिश्चित गरिने उनको भनाइ छ। ‘यस्तो शिखर सम्मेलनले लगानीसम्बन्धी नीतिगत सुधारसँगै उल्लेख्य लगानी ल्याउन र नेपाल आर्थिक अपडेट प्रतिवेदनमा पनि औल्याइएका मध्यम अवधिको वृद्धि सम्भावनालाई अगाडि बढाउन मद्दत गर्नेछ,’ अर्थमन्त्री पुनले भने।

आगामी आर्थिक वर्षको बजेट निर्माणको चरणमा रहेको समेत जानकारी गराउँदै वर्तमान आर्थिक विकासलाई मार्गदर्शन गर्ने राम्रो नीति र विनियोजनका लागि हाम्रा विकास साभेदारहरू र सम्बन्धित क्षेत्रहरूबाट रचनात्मक सुझावहरूको स्वागत गर्ने बताए। उनले भने, ‘नेपाल सरकारको तर्फबाट, म विश्व बैंकलाई अर्थतन्त्रमा प्रभाव पार्ने विभिन्न विषयहरूमा अनुसन्धान र प्रकाशनहरूसहित हाम्रो विकासका विभिन्न क्षेत्रहरूमा निरन्तर सहयोगका लागि धन्यवाद दिन चाहन्छु।’

कार्यक्रममा त्रिभुवन विश्वविद्यालय केन्द्रीय अर्थशास्त्र विभागका प्रमुख रेशम थापाको सहजीकरणमा पूर्वअर्थमन्त्री युवराज खतिवडा, राजस्व सचिव रामप्रसाद घिमिरे, साउथ एसियन वुमेन डेभलपमेन्ट फोरमकी संस्थापक अध्यक्ष प्रमिला आचार्य रिजाल र नेपालका लागि स्विस् राजदूतले नेपालमा रोजगार सिर्जनाको सम्भावनाबारे छलफल गरे। कार्यक्रममा पूर्वअर्थमन्त्री खतिवडाले नेपालको आर्थिक वृद्धिको सन्दर्भमा विश्व बैंकले गरेको प्रक्षेपण दशकौंका लागि चामत्कारिक संख्या भएको बताए।

बाँकी तेश्रो पृष्ठमा

मिटरब्याज पीडितसँग चारबुँदे सहमतिपछि सरकारले दोस्रो पटक हालै अर्को आयोग गठन गरेको छ। यसअघि गौरीबहादुर कार्की नेतृत्वमा रहेको तीन सदस्यीय अनुचित लेनदेन (मिटरब्याज) सम्बन्धी जाँचबुझ आयोगले पीडितबाट २८ हजार उजुरी लिएको थियो। त्यसमध्ये ५ हजार ८ सय ८८ उजुरीमा मिलापत्र भएको थियो। छलफलका क्रममा ५ अर्ब ५७ करोड १९ लाख लेनदेनको लिखत कागजात आयोगले पाएको थियो। तर, साहुहरूले ७ अर्ब ६२ करोड ८० लाख असुल हुन बाँकी रहेको दावी गरेका थिए।

जसमध्ये २ अर्ब ५ करोड ६० लाखको लिखित कागजात नै थिएन। छलफल हुँदै जाँदा १ अर्ब ७२ करोड ८६ लाखमा मिलापत्र भयो। पीडितहरूले २ सय १८ विधा १० कट्टा ७ धुर जग्गा (७९३ किता) साहुबाट फिर्ता पाएका थिए। तर, मिटरब्याजपीडित संघर्ष समितिले २८ हजारभन्दा बढी उजुरी परेको र ८ हजारभन्दा बढी मिलापत्र भए पनि कार्यान्वयन एकदमै न्यून भएको दावी गरेको छ।

मिटरब्याजसम्बन्धी उजुरी परेको र मिलापत्र भएको आयोगको तथ्यांक गलत रहेको मिटरब्याजपीडित संघर्ष समितिका संयोजक मनोज पासवानको भनाइ छ। ऐन कानूनको अपचलन गरी केही मुद्दा गाउँघरमै मिलापत्र भएको छ। केहीमा बडा र पालिकाले मिलापत्र गराएका छन्। प्रशासनिक पहुँचका आधारमा ठाडो उजुरी लिने र मिलापत्र गराउने काम भएको छ। अहिले पनि उजुरी लिने र कपाली दर्ता गराउने क्रम जारी छ, जुन तथ्यांक आयोगसँग छैन।

उजुरीदेखि सहमति र कार्यान्वयनसम्म आयोगको नेतृत्व हुनुपर्ने थियो। आयोगमा पीडित पक्षबाट पनि प्रतिनिधित्व हुनुपर्थ्यो। आयोगमा परेको उजुरीमाथि अदालतले उदारतासहित विचार गर्नुपर्थ्यो। तर, यहाँ आयोग एकातिर र अदालत अर्कातिर देखिए। कतिपय सन्दर्भमा उजुरीलाई कमाउधन्दाका रूपमा पनि प्रयोग गरियो। आयोग, अदालत, प्रशासनमा तीनै तहका सरकारको चरम लापरवाही देखियो।

आयोगले जनकपुरमा बसेर उजुरी लिने र गन्ती गर्ने काम मात्र गर्‍यो। दोषी करार भइसकेको मुद्दामा पनि आयोगले गम्भीरतापूर्वक लिएन। प्रमाण हुनेहरूकै काम नभएपछि प्रमाण नहुनेहरूको न्यायिक काम कसरी हुन्छ? उनीहरू समाजमा भन्नु पीडित र असुरक्षित हुने अवस्था छ। तीन महिनाका लागि बनेको पहिलो आयोगले दुई पटक म्याद थपेर आठ महिनामा प्रधानमन्त्रीसमक्ष प्रतिवेदन पेस गर्‍यो। यो अविधमा आयोगले भन्दै आधा करोड अर्थात्, ४२ लाख ७२ हजार ६ सय ५८ खर्च गर्‍यो। तर, सूचना प्रविधिबाट टाढा रहेका साहुकारको त्रासमा दबिएका देहातका लाखौं पीडितले अबै उजुरी दिन सकेनन्। किनभने मिटरब्याज समस्या सामान्तवादी सामाजिक संस्कृतिका रूपमा परम्परादेखि चलिआएको सामाजिक व्यवहार हो, जुन अहिले चरम विकृत रूपमा देखापरेको छ। सामन्तवादी यो व्यवस्था

पछिल्लो समय थप जब्बर भएको छ। मिटरब्याज समस्याबाट कुनै पनि बस्ती, घर र व्यक्ति अछुतो छैनन्। समस्याको विकराल स्वरूप हेर्दा २८ हजार उजुरी निकै न्यून हो। लाखौं उजुरी आउनुपर्ने थियो। तर, धेरै पीडितले उजुरी दिने हिम्मत नगरेको देखिन्छ। यो पनि अनुसन्धानको विषय हुन सक्छ। र, न्याय हुने निश्चित गरी पुस्तौंदेखि लुटिएका लाखौं पीडितको उजुरीको मार्ग सरकारले खोल्ने साहस गर्नुपर्छ।

मिटरब्याजको सबैभन्दा ठूलो समस्या सुरुमै ऋण लिने र दिनेको बीचमा तीनदेखि चार दोब्बरको कपाली तमसुक हो। अर्को समस्या, ऋणभन्दा कैयौं गुणा बढी मूल्य पर्ने जग्गा मालपोतमा खरिदबिक्री गरेको भनी रजिस्ट्रेसन पास गराइन्छ। तमसुकको म्याद सकेपछि साँवाब्याज जोडेर कैयौं गुणा बढीको थप कपाली बनाइन्छ। सामाजिक विश्वासको भरमा लेनदेन हुन्छ। जसको कुनै हिसाबकिताब पीडितसँग हुँदैन। यसरी हरेक हिसाबमा कानुनी रूपमा फसाइन्छ। अदालतले कानून र प्रमाण बुझ्छ, साहुकारका तिकडम र ऋण लिनेहरूको बाध्यतालाई बुझ्दैन। हरेक साहुले आफ्नो हात अगाडि पार्न हस्ताक्षर तथा अंगुठा छाप लगाउन बाध्य पार्छन्। यसरी साहुहरू कानुनी रूपमा बलिया हुन्छन्। कानूनको आड र निमुखाहरूको बाध्यतामा यो सामान्तवादी ठगीधन्डालाई कहिलेसम्म निर्बाध चल्न दिइरहने हो? उनीहरूलाई कहिले न्यायको कठघरामा उभ्याउने? सरकारसँग कुनै जवाफ छैन। उसले त भन्नु अदालत र कानुनी अड्चन देखाएर साहुकारकै पक्षपोषण गर्छ। साहुलाई मधेशी नेता र दल तथा राष्ट्रिय दल र तिनका नेताको समेत शक्ति प्राप्त छ। राज्यको निकायबाट पनि उनीहरू संरक्षित छन्। यस्तोमा कमजोर र निमुखा पीडितहरूको चित्कारको कसरी सुनुवाइ हुन्छ?

गठन आदेशबाट बनेको आयोग अदालतजतिको बलियो हुँदैन। त्यसैले उनीहरूले अदालतलाई मिटरब्याजका लेनदेनलाई वैधानिक बनाउन र आफूलाई सुरक्षित राख्न उपयोग गरिरहेका हुन्छन्। अहिले पीडितले आयोगको शरण खोज्ने र पीडकले अदालतको शरण खोज्ने दृश्य देखिएको छ। मिलापत्र भएका पाँच हजार उजुरीमाथि स्थलगत रूपमा गाउँमै पुगेर छानबिन गर्ने हो भने पीडितले होइन पैसा, पावर र पहुँच भएका विचौलिया वर्ग र पीडकले नै बढी लाभ उठाएको देखिन्छ। तर, मिटरब्याजी आन्दोलनमा जसको योगदान छ, आर्थिक रूपमा कमजोर छन्, राजनीतिक र प्रशासनिक रूपमा पहुँच छैन, उनीहरूले यसको लाभ उठाउन सकेका छैनन्। कमैले न्याय पाएका छन्। उनीहरूको उजुरी किनारामै थन्किएका छन् कि त पटकपटक छलफल गरेर विनानिर्णय ओभरेलमा पार्ने काम भएको छ।

मिलापत्र भएका बाहेक २३ हजार उजुरीमाथि पनि सही तरिकाले छानबिन गर्ने हो भने वास्तविक पीडितको कम र बेइमानको बढी उजुरी भेटिने निश्चित छ। प्रहरीलाई

जिम्मा लगाएपछि पनि त्यहाँ पैसा, पावर र पहुँचको चलखेल भएको देखिन्छ। सिरहामा मिलापत्रको क्रममा अख्तियारले एक प्रहरीलाई ५० हजार घूससहित पक्राउ गरेको छ। यसअघि सप्तरीमा उजुरी मिलापत्रको क्रममा साहु र पीडितसँग पैसा असुल गरेको समाचार पनि सार्वजनिक भएकै हो। २८ हजार उजुरीमा सबैभन्दा बढी मधेश प्रदेशको ८ जिल्लाको छ। त्यसमा पनि वारामा सबैभन्दा बढी छ। अहिलेसम्म त्यहाँ ९ हजार उजुरी मिलापत्र भइसकेको प्रहरी तथ्यांक छ। प्रहरीले जिम्मेवारी पाएदेखि तीन हजारको मिलापत्र भएको छ। यो मुद्दालाई विशेष प्राथमिकतामा राखेर दिनमा सय उजुरी मिलापत्र गराउने लक्ष्यका साथ ५३ प्रहरी युनिट खटाइएको छ। तर, दिनमा करिब २०/२२ उजुरी मात्रै मिलापत्र भइरहेका छन्।

यतिबेला उजुरी दिने पीडितको सुरक्षा र न्यायको विषय चुनौती भएको छ। ऋणको तनाव र साहुको दबावले हत्या, आत्महत्या तथा हृदयाघात भएर मृत्यु हुनेको संख्या बढेको छ। साहुको ऋण तिर्न नसक्दा बाराको कोल्हवी नगरपालिका-३ प्रसौनाका ४५ वर्षीय सतड चौधरीले खोला किनारमा विष सेवन गरी आत्महत्या गरेका छन्। बाराकै सिम्रौनगढ नगरपालिका-८ का २५ वर्षीय अजयप्रसाद यादवको पनि साहुको दबावले हृदयाघात भएर मृत्यु भएको छ। यादवले क्यान्सरपीडित बुवाको उपचारका लागि सात वर्ष अगाडि साहुसँग चार लाख ऋण लिएका थिए। साहुले उनीसँग २६ लाखको तमसुक र पाँच कट्टा जग्गा पास गराएका थिए।

उजुरी दिएर पनि उनले साहुबाट फिर्ता पाउन सकेका छैनन्। सिम्रौनगढ नगरपालिका-२ अमृतगन्जका प्रमेश्वर कुशवाहले सीडीओ कार्यालयमा भएको सहमतिअनुसार साहुको बैंक खातामा सात लाख ७५ हजार जम्मा गरिदिए पनि अहिलेसम्म सम्पत्ति फिर्ता पाउन सकेका छैनन्। पाँच महिनादेखि सीडीओ र जिल्ला प्रहरी कार्यालयमा उनको दौडधुप चलिरहेको छ। तर, कसैले उनको पीडा सुन्दैनन्। उनले साहुबाट १ लाख १८ हजार ऋण काढेका थिए। ऋणको बदलामा साहुले दुई पटक गरी १३ लाख १८ हजारको कपाली गराएको थियो। त्यसपछि साहुले अदालतमा मुद्दा हालेर २६ कट्टा जग्गा रोक्का गरायो। पीडितले उजुरी गरेपछि उनी पक्राउ त परे तर वडाध्यक्ष भएकाले ६ घण्टामै छुटे। उनले सीडीओ कार्यालयको सहमति आफूले नमान्ने अदालतकै फैसला मान्ने भनी अटेरी गर्दै आएका छन्। अदालतले पनि कागज हेरेर साहुहरूकै पक्षमा फैसला गर्दै आएको छ।

अदालतभन्दा आयोग शक्तिशाली नहुँदा यो समस्या भन्नु विकराल रूपमा उत्पन्न भएको देखिन्छ। बाराकै आदर्शकोतवाल-६ का रूपेशकुमार कुशवाहाको उजुरीमा पनि धेरै पटक छलफल भयो। अदालतले उनकै पक्षमा फैसला गर्‍यो तर उनले जग्गा फिर्ता पाउन सकेनन्। साढे दुई विधा जग्गा साहुको नाममा पास गरेर उनले चार लाख ऋण

राजेश विद्गोही

लिएका थिए। अहिलेसम्म २८ लाख ४४ हजार तिरिसके तर ऋण अबै सिद्धिएको छैन। उनीबाट पास गराएर लिएको २३ कट्टा जग्गा साहुले १६ लाखमा अर्कैलाई बेचिसकेका छन्। गाउँलेहरूको दबावमा १० कट्टा जग्गा भने फिर्ता गरिदिएका थिए।

अहिले साहु बाँकी १७ कट्टा जग्गा ९ लाख तिरिपछि मात्र फिर्ता गर्ने भनिरहेका छन्। बारा करैयामाई गाउँपालिका-७, पिपराका शम्भु चौधरीले साहुसँग साढे सात लाख ५४ हजार रुपैयाँ लिएका थिए। साहुले उनीसँग २० लाख कट्टा पर्ने २१ कट्टा जग्गा पास गराए र थप ३० लाखको कपाली गराए। सीडीओमा छलफल हुँदा साहुले ऋणी, ग्राहक ल्याइदिने विचौलियालाई तीन लाख दिएको खुल्यो। जुन पैसा पीडितकै नाममा थपिएको छ। त्यतिमात्र नभएर श्रीमतीको नाममा जग्गा बैंकमा राखेर ऋण पनि उठाइसकेको अवस्था छ। अहिले ३० लाखको साँवाब्याज नदिए जग्गा फिर्ता नगर्ने साहुले प्रहरीसँग जिकिर गरिरहेका छन् भने श्रीमतीले आफूले जग्गा किनेको दावी गरिरहेकी छन्।

सप्तरी खडक नगरपालिका-३ का रामबहादुर चौधरीले खबर पाउँदा उजुरी दिने म्याद सकिसकेको थियो। उनले साहुसँग विदेश जान र छोरीको विहे गर्न पटकपटक गरी करिब चार लाख रुपैयाँ सयकडा साढे तीनका दरले लिएका थिए। यसका लागि साहुले साढे १६ कट्टा जग्गा राजीनामा पास गराउनुका साथै ऋणको तीन दोब्बर अंक राखेर कपाली तमसुक पनि गराए। उनले पटकपटक गरी चार लाख साहुलाई फिर्ता दिइसकेका थिए तर साहुले अबै थुप्रै पैसा बाँकी रहेको भनी उनको सबै जग्गा अरूलाई बेचिदिए, कपाली तमसुक फिर्ता दिएनन्। यी त प्रतिनिधिमूलक घटना मात्र हुन्।

मिटरब्याजी समस्याबाट व्यक्ति, परिवार र बस्तीहरूकै उडीवास लाग्दै आएको छ। मिटरब्याजको दुश्चक्रमा परेको मान्छे एकपटक लिएको ऋण तिर्दातिर्दा सकिन्छ तर उसको ऋण घट्नुको सट्टा बढ्दै जान्छ। ऋणको पुस्तान्तरणसमेत भइरहन्छ। यतिसम्म कि चर्को र चक्रीय ब्याजदरका कारण आर्जन गरेको पैसा र जमिनसमेत साहुकै हुन पुग्छ। चक्र त्यतिमा मात्रै सीमित हुँदैन, शारीरिक र श्रम शोषणसमेत गरिन्छ। किनभने राजनीतिक र प्रशासनिक रूपमा उनीहरूकै बलियो पहुँच छ। यसर्थ मिटरब्याजी समस्यालाई एउटा चस्माले हेर्ने हो भने साहुबाट ऋणी पीडित देखिन्छन्, अर्को नजरले हेर्दा राज्यद्वारा साहु र ऋणी दुवै पीडित देखिन्छन्। अर्थात् राज्य नै दोषी देखिन्छ। त्यसैले यो दुई पक्ष बीचको मात्रै समस्या होइन, राज्यद्वारा सिर्जित मिश्रित समस्या हो।

साहुहरूको छुट्टै समस्या छ। उनीहरूले पनि छुट्टै संगठन खडा गरेका छन्। उनीहरूको पनि आन्दोलन छ। आफूहरूको पीडा राज्यले नसुनेको उनीहरूको भनाइ छ। ऋण लिने बेला लियो तर एक सुक्को

बाँकी तेश्रो पृष्ठमा

जन्म दर्ता, मृत्युदर्ता, विवाह दर्ता सम्बन्ध विच्छेद र व्यक्तिगत घटना समयमै दर्ता गराऔं।	बेटी पढाऔं बेटी बचाऔं।	घरघरमा शौचालय बनाऔं, राष्ट्रिय भियानमा सहयोग पुऱ्याऔं।	सडक किनारामा गाईवस्तु नछोडौं, सभ्य नागरिक बनाऔं।	शौचालयको निर्माण गरौं, गाउँलाई खुल्ला दिशामुक्त बनाऔं।	निर्धारित मापदण्डको पालना गरौं, ग्रामिण विकासको भियानमा सघाऔं।
पर्सागढी नगरपालिका कार्यालय	पर्देवा सुगौली गाउँपालिका कार्यालय	बहुदरमाई नगरपालिका कार्यालय	पोखरिया नगरपालिका कार्यालय	विन्दवासिनी गाउँपालिका कार्यालय	जिराभवानी गाउँपालिका कार्यालय

अन्तर्राष्ट्रिय समाचार

पाकिस्तानमा तोरिडको पानी पिउदा पाच बालबालिकाको मृत्यु

पाकिस्तान, चैत २४

पाकिस्तानको सिन्ध प्रान्तको सङ्घर जिल्लामा बोरिडको दूषित पानी पिउँदा पाँच बालबालिकाको ज्यान गएको एआरवाई न्युजले शुक्रबार जनाएको छ ।

सङ्घका उपायुक्तले सङ्घको नजिकैको हाते पम्पबाट तानिएको दूषित पानीसेवन गर्दा चारदेखि आठ वर्ष उमेर समूहका पाँच जना बालबालिकाको मृत्यु भएको हो ।

एआरवाई न्युजका अनुसार, विषाक्त पानी सेवनको घटना पछि तुरुन्तै उनीहरूलाई अस्पतालमा

लिएको अधिकारीले जनाएका छन् । पानी सेवन गरेपछि उनीहरूले ज्वरो बान्तालगायतका असहजताको सामना गरेको उपचारको क्रममा बताएका थिए भने उनीहरूको उपचारको क्रममा अस्पतालमा मृत्यु भएको हो ।

घटनापछि स्वास्थ्य अधिकारीसहितको एक टोली पानीको परीक्षण गर्न उक्त गाउँमा पठाइएको थियो । जिल्ला स्वास्थ्य अधिकारीले पानीमा हानिकारक पदार्थ रहेको प्रमाणित गरेपछि कृषिका लागि चलनमा रहेको हातेपम्पसमेत बन्द गरिएको छ । सभार/गोरखापत्र

सुरक्षा जाँच.....

घरायसी प्रयोजनका लागि ल्याउने सामानहरू व्यवहारिक रुपमा छोडिदिने गरेको थियो ।

तर, अहिले भन्सार विन्दुमा खटिएका सुरक्षाकर्मीहरूले आफ्नो काम देखाउनका लागि घरायसी प्रयोजनका लागि लिएर आउने सामानहरू समेत नियन्त्रणमा लिने र भन्सारलाई बुझाउने गरेको गुनसो बढेका छन् । सीमाक्षेत्रमा नेपाल र भारतका जनताबीच बेटीरोटीको सम्बन्ध छ । त्यसैले घरायसी प्रयोजनका लागि ल्याईने दैनिक उपभोग्य वस्तुहरू भन्सार नतिरी सहज रुपमा ल्याउने गरेका छन् ।

भन्सार भित्रैबाट ल्याईने दुईचार केजी सामानहरू व्यापारिक प्रयोजनका लागि भने ल्याएका हुँदैनन् । घरायसी प्रयोजनकै लागि ल्याएका हुन्छन् । व्यापारिक प्रयोजनका लागि ल्याउने सामानहरू त्यसरी भन्सार नै नतिरी खुलेयाम ल्याउने आँट पनि गर्दैनन् । ल्याउँदापनि ल्याउँदैनन् । सुरक्षा निकाय पनि यो कुरामा जानकार छ । सुरक्षामा खटिएका सशस्त्र प्रहरी र नेपाल प्रहरीलाई पनि को पेशेवर तस्कर हो, को होईन भनेर राम्ररी चिनेका पनि हुन्छन् ।

उनीहरूले पनि तस्करीमा संलग्नहरूको नाम र ठेगाना सहितको विवरणहरू राखेका हुन्छन् भन्ने सर्वसाधरणलाई पनि राम्ररी थाहा छ । तर, माथिल्लो निकायको निर्देशनको दबावलाई काम गरेजस्तो देखाउनलाई गरिने सुरक्षा चेकजाँचमा भारतीय सीमा बजारबाट सामान्य किनमेल गरेर ल्याईने सामानहरू समेत नियन्त्रणमा लिने गरेको सर्वसाधारणले दुखेसो गरेका छन् ।

खुला सीमानामा साना साना पोके तस्करहरूकै माध्यमबाट तस्करी हुने गरेको सुरक्षा निकायलाई पनि लाग्नु स्भाविक हो । तर, भन्सार र सुरक्षा निकायको ठूला तस्करहरूसँगको साँठगाँठ नभई भन्सारबाटै त्यस्ता वस्तु आउदैनन् भन्ने आम बुझाई पनि सत्य हो । खुला सीमाका कारणले फस्टाएको

१० करोडको.....

उदहारण दिँदै पहिले १० करोड रुपैयाँको कारोबार हुनेमा अहले १ करोडमा झरेको बताएका छन् । उनले कारोबारको १० प्रतिशत पनि व्यापार हुने स्थिति नरहेको भनाइ राखे ।

शनिवार कान्तिपुर मिडिया ग्रुपले आयोजना गरेको ‘वीरगंजको वाणी’ कार्यक्रमको दोस्रो सत्र ‘अर्थतन्त्र उकास्न स्थिर नीति’ मा निजी क्षेत्रको वर्तमान अवस्थाबारे जानकारी दिँदै वाणिज्य संघका अध्यक्ष अग्रवालले उद्योगीको आत्मविश्वास गुमेको बताए ।

‘उद्योग व्यापार सञ्चालन गर्न आत्मविश्वास चाहिन्छ, अहिले त्यही गुमाएको अवस्था छ,’ उनले भने, ‘हाम्रा कलकारखाना बन्द हुने अवस्थमा पुगेका छन् । सञ्चालनमा रहेका उद्योग पनि उत्पादन क्षमताको २० देखि २५ प्रतिशतमा सिमित हुनु परेको छ ।’ उद्योग-व्यवसाय नचलेकाले धेरैजनाको रोजगारी गुमेको अग्रवालले बताए । योसँगै, सरकारले प्राप्त गर्ने राजश्वमा पनि कमी आएको उनको भनाइ थियो । बजारमा पूँजी चलायमान नहुने, क्रय क्षमता र माग नबढ्दा बजार संकुचित भएको उनले बताए । उद्योगहरूले बैंकको ब्याज तिर्न नसकेका, २० प्रतिशतमा उद्योग चलाएर सय प्रतिशतको खर्च उठाउनु परेको उनको गुनासो थियो ।

‘उद्योग सञ्चालन गरेपछि कर नतिर्ने वा ऋण लिएपछि नतिर्ने भन्न मिल्दैन तर उद्योगीहरू साँच्चै समस्यामा छन् भने सहजिकरण गरिदिनुपर्छ,’ उनले भने, ‘उद्योग बन्द हुँदैमा समस्या समाधान हुँदैन । उद्योगलाई उकास्नु पर्छ ।’

उनले भन्सारको मूल्यांकन पद्दतीमाथि प्रश्न उठाउँदै त्यो किन हटाउन सकिँदैन भनेर प्रश्न गरेका थिए । ‘वास्तविक विलविजकमा किन काम गर्न सकिँदैन ? भन्सार मूल्यांकन पुस्तिकाअनुसार विलविजक नल्याउँदा ५० प्रतिशत पेनाल्टी लगाउने व्यवस्था छ । यसबाट जोगिन कतिपय व्यवसायीले गलत विलविजक पेश गर्ने गरेका छन्,’ उनले भने, ‘रियल बिजबिजकलाई मान्यता नदिएर आफ्नै मूल्यांक पद्दती लागू गर्दा यस्तो समस्या आएको हो ।’ उनले सरकारी निकायहरूले नै एकअर्कालाई विश्वास नगर्दा उद्योगी-व्यापारीलाई मर्का पर्ने गरेको सुनाए । भन्सारले जाँचपास गरेको सामानमा राजश्व अनुसन्धानले मूल्यांकन गरेर जरिवाना लगाउने गरेको उनले गुनासो गरे ।

त्यस्तै एकीकृत कर प्रणाली नहुँदा दोहोर कर तिर्नुपर्ने मारमा परेको अग्रवालले बताए । तीन तहको सरकारले थरिथरिका कर लागू गर्दा गाह्रो हुने भन्दै उनले एउटै संघीय कर कानुनको आवश्यकता औल्याए । हरेक महिना निकायपिच्छे नयाँ-नयाँ परिपत्र जारी हुँदा व्यवसाय सञ्चालन जटिल हुने गरेको उनको अनुभव थियो ।

पर्सामा.....

६ का अपाङ्गता भएका चार जनालाई लायन्स क्लबले ह्वील चेयर प्रदान गरेको छ ।बहुदरमाई युवा समाज र सामाजिक अयिन्ता प्रकाश थारुको पहलमा लायन्स क्लबले अपाङ्गता भएका चार जनालाई ह्वील चेयर प्रदान गरेको हो ।

वीरगन्जमा शनिवार आयोजित लायन्स क्लबको दोश्रो वार्षिक जिल्ला सम्मेलनमा क्लबका

पदाधिकारीहरूले बहुदरमाइ नगरपालिका वडा नम्बर ४ का डोकैलाका ठाकुर पंडित, बहुअरीका नगनारायण नुनिया, वडा नम्बर ५ भौराटारका राकेश यादव र वडा नम्बर ६ का कृष्ण कुमार यादवलाई ह्वील चेयर हस्तान्तरण गरेका हुन् ।

ह्वील चेयर नहुदाँ ती चारै जना अशक्तहरूको दैनिक जिवनयापन कष्कटर रुपमा बितिइरहेको खबर पाएपछि,पहल गरेर लायन्स क्लबबाट उनिहरूलाई ह्वील चेयर उपलब्ध गराइएको सामाजिक अभियन्ता प्रकाश थारुले बताए ।

लागुऔषध

उनका अनुसार साइकल चालकले प्रहरीलाई देख्नसाथ गाँजा फाली फरार भएका थिए । त्यसपछि फालेको बोरा खोल्दा उक्त परिमाणको गाँजा बरामद भएको बारा प्रहरीले जनाएको छ ।

‘उत्पादनशील.....

नेपालका लागि विश्व बैंकको ३ देखि ३.५ प्रतिशतसम्मको आर्थिक वृद्धिदरको अनुमान यथार्थपरक रहेको उनको भनाइ छ । यद्यपि ऊर्जाबाहेक समग्र उत्पादन र औद्योगिक क्षेत्रले राम्रो काम गर्न नसकेको उनको बुझाइ छ । ‘त्यो हामीलाई थाहा छ । त्यसकारण, हाम्रो अर्थमन्त्रीले बजेट वक्तव्यमा बोल्नुभएको भन्दा कम्तीमा आधा वृद्धिदर हासिल गर्ने सम्भावना बढी छ । दोस्रो, अर्को वर्षका लागि ५ प्रतिशत वृद्धि गर्नु कठिन काम भने होइन,’ खतिवडाले भने ।

दक्षिण एसियामा विकास दर बढेको भए पनि भारतकै कारण यो सबैभन्दा छिटो विकास हुने क्षेत्र हुने गरेको विश्व बैंककी प्रमुख अर्थशास्त्री फ्रान्जिस्का लिजेलट अन्सर्जले जनाइन् । मार्च २०२२ देखि प्रमुख केन्द्रीय बैंकहरूले सन् १९७० को दशकयताकै सबैभन्दा छिटो र कडा मौद्रिक नीतिमा आफ्ना नीतिगत दर बढाएको उनको भनाइ छ । ‘धेरैजसो उदीयमान बजार र विकासशील अर्थतन्त्रहरूले भुक्तानी सन्तुलनको तनावमा परेका करिव एक चौथाइ समूहको अपवादबाहेक, यो राम्रोसँग सामना गरेका छन्,’ अन्सर्जले भनिन् ।सभार/ईकान्तिपुर

मिटरब्याज

नतिरी मिटरब्याजी करार गरी उजुरी दिनेहरूको संख्या पनि छ । वर्षौं अगाडि बेचिएको जग्गा महँगो भएपछि फिर्ता पाउन उजुरी दिनेहरू पनि छन् । बैंक तथा वित्तीय संस्थामा घरजग्गा धितो राखेर पैसा निकाली मिटरब्याजमा ऋण प्रवाह गर्नेहरू पनि उत्तिकै छन् । बैंक तथा वित्तीय संस्थाले साहुहरूको जग्गा लिलामी सूचीमा राखेको अवस्था पनि छ । त्यहाँबाट १४ देखि २६ प्रतिशतसम्म ऋण प्रवाह भएको छ । आयोगको मातहतमा छलफल हुँदा मान्छे हेरी छलफल गर्ने र पैसा फिर्ता गराउने धन्दा चलेको छ । सरकारले ऐन र आयोग बनाउँदा सत्यतथ्य छानविन गरी सबैलाई कारवाहीको दायरामा ल्याउनुपर्छ । सबैको सम्पत्ति छानविन गर्नुपर्छ । सही तरिकाले छानविन गर्ने हो भने कतिपय उजुरीकर्ता साहुभन्दा पनि धनी भेटिन सक्छन् । कतिपय साहु भनिएकाहरू ऋण दिएर पनि पीडित भएका छन् । यसरी केही साहुले बदमासी गर्दैमा सबैलाई एउटै तराजुमा राखेर जोख्नु हुँदैन । एउटा पीडित बचाउँदा अर्को पीडित हुने अवस्था राज्यले सिर्जना

मनोरञ्जन

ओटीटीमा फाइटरले तोड्यो एनिमलको रेकर्ड

मुम्बई, चैत २४

बलिउडका सुपरस्टार अभिनेता अनिल कपूर सन् २०२३ देखि आफ्ना सुपरहिट फिल्मका कारण चर्चामा छन् । गत वर्षको डिसेम्बरदेखि यो वर्षसम्म उनको फिल्मले निरन्तर कमाई गरेको चर्चा चलेको छ ।

मेगास्टार अनिल कपूर फाइटर र एनिमलसँग बक्स अफिसमा ब्याक टू ब्याक हिट दिएपछि, सिनेमा आइकनले ओटीटीमा पनि आफ्नो सफलताको रेकर्ड तोड्दै छ।

ओटिटीमा एनिमल भन्दा फाइटर अगाडी

यसै वर्ष जनवरीमा ठूलो पर्दामा रिलिज भएको अनिल कपूरको फिल्म ‘फाइटर’ फेरि एकपटक चर्चामा छ । सबैभन्दा लामो समय नेटफ्लिक्समा पहिलो स्थानमा ट्रेन्डिङ गरिसकेपछि, एरियल एक्शनले एनिमल र डङ्गीलाई पछाडि छोडेको छ। फाइटरले आफ्नोसँगको ओटीटीमा १० दिनमा १२ लाखभन्दा बढी भ्युज पाएको छ । भ्युको यो आँकडासँगै यो फिल्म सबैभन्दा छिटो भ्युज भएको बलिउड फिल्म बनेको छ । यस

गर्न हुँदैन ।

साहु र ऋणी आपसमा लडेर समस्याको समाधान हुँदैन । आयोगमाथि आयोग थपेर पनि हुँदैन । इतिहासमा यस्ता थुप्रै आयोग बने । भूमिहीन सुकुम्बासी आयोग होस् वा सत्यनिरूपण तथा मेलमिलाप । राज्यको पुनःसंरचना आयोग होस् या त लाल आयोग, मधेशी, दलित, थारू, आदिवासी जनजाति आयोगहरू । उनीहरूले उजुरी लिने, तलबभत्ता पकाउने र राजनीतिक दलहरूले आसेपासे पाल्ने र भोट बैंकका रूपमा प्रयोग गर्नेबाहेक केही गर्न नसकेको जगजाहेर छ ।

यतिबेला समाजमा सांस्कृतिक चाडपर्व, दाइजो, भोज (मृत्यु/विवाह भोज), शिक्षा तथा स्वास्थ्योपचार र पछिल्लो चरणमा वैदेशिक रोजगारीका लागि चर्को ब्याजमा ऋण लिनु विपन्न नागरिकको बाध्यता रहेको छ । यो चक्रमा सबैभन्दा बढी सीमान्तकृत समुदाय पिल्सिएका छन् । यतिबेला मिटरब्याजी आन्दोलन चर्केपछि पीडितमाथि विभिन्न किसिमले सामाजिक, राजनीतिक र प्रशासनिक दबाव तथा धम्की र कुटीपिटसम्म बढेको छ । अधिकांश साहुले आयोगको आदेश अमान्य हुने गरी सहमतिलाई लत्याउँदै अदालतबाट निषेधाज्ञा जारी गराउनेदेखि पीडितहरूको थप सम्पत्ति रोक्नेसम्मका कार्य अगाडि बढाएका छन् । नयाँ संविधानले समाजवादको परिकल्पना गरेको छ । तर, सरकारले अभै पनि विगतकै प्रावधानलाई

फिल्मको कलाकारको कुरा गर्ने हो भने यस फिल्ममा अनिल कपुरसँगै ऋतिक रोशन र दीपिका पादुकोण मुख्य भूमिकामा देखिएका थिए । फाइटरको विश्वव्यापी बक्स अफिस कलेक्शनको कुरा गर्दा फिल्मले ३३७ करोड भारुको अनुमानित कलेक्सन गरेको छ । फिल्मको समीक्षाको कुरा गर्दा सामाजिक सञ्जालका लगभग हरेक प्लेटफर्ममा यो फिल्मको बारेमा सकारात्मक प्रतिक्रिया आएको छ । वर्कफ्रन्टको कुरा गर्ने हो भने अनिल कपूर फिल्म ‘सुभेदार’ मा देखिन्छन् । यस चलचित्रका निर्देशक सुरेश त्रिवेणी हुन् ।

अनिल कपुरको अर्को फिल्म

अनिल कपुरको यो फिल्मको घोषणा यसै महिना भएको थियो । सिपाही अर्जुन सिंहको भूमिकामा देखिन्छन् । यो फिल्मको फर्स्ट लुक पनि सार्वजनिक भएको छ । यस फिल्ममा अनिल कपूरको लुकको बारेमा कुरा गर्दा अनिल कुर्सीमा बसेका देखिन्छन् । अनिल हातमा राइफल लिएर गम्भीर रुपमा देखिएका छन् ।सभार/हिमालय टाइम

पछ्याइरहेको छ । जुन कारण मिटरब्याजीजस्तो सामन्तवादको ज्वलन्त नमुना अभै पनि समाजमा व्याप्त छ । समस्याको मुख्य जड यहीँ छ । ऐन कानुनलाई समयसापेक्ष बनाइनुपर्थ्यो । समयअनुसार शोषणका रूप र समस्या विशिष्टीकृत भएका छन् । यसलाई समयसापेक्ष बनाइयो भने मात्र दीर्घकालीन समाधान हुन सक्छ । जाँचबुझ आयोगले स्थलमै पुगेर वस्तुवादी ढंगले अध्ययन गर्नुपर्छ । पीडितसँगै गाउँमा गएर सत्यतथ्य बुझेर निर्णय लिनुपर्छ । किनभने व्यक्ति नै पिच्छे शोषणका रूप फरक छन् । चक्रीय ब्याजले साहुकै वरिपरि बाँच्नुपर्ने बाध्यता गराउँछ । आयोग बनाउँदा समस्याबाट टाढा रहेका विज्ञ भनिनेहरूको नेतृत्वमा निर्माण गर्नु हुँदैन । किनभने सहरमा बसेर, पाँचतारे होटलमा कार्यक्रम गरेर भुइँमान्छेको समस्या समाधान हुन सक्दैन । पीडितलाई नै पीडा थाहा हुन्छ । नेपालको कानुनी प्रक्रिया लामो र भ्रन्भटिलो छ । उजुरी परेपछि सुरुमै जमानत र धरौटी रकम लिएर राज्य चोखिने प्रवृत्ति छ । त्यसपछि पीडित र पीडक न्यायका लागि वर्षौं कानुन र कानुन व्यवसायीको ग्राहक जस्तो बन्न पुग्छन् । तर पनि न्यायको ग्यारेन्टी हुँदैन । त्यसैले मौजुदा कानुन परिवर्तन/संशोधन गरेर छिटो छरितो न्यायिक र पीडितका पक्षमा कानुन र आयोगलाई बलियो र निर्णायक बनाउनुपर्छ । बैंक तथा वित्तीय संस्थामा सर्वसाधारणको पहुँच हुने गरी सहूलियत रूपमा ऋणको वैकल्पिक व्यवस्था गर्नुपर्छ । सभार/ईकान्तिपुर

वातावरण जोगाऔँ, दिर्घ जीवनमा जुटौँ ।	गरिबी हटाऔँ, दिगो कृषि विकासको निम्ती जुटौँ ।	स्वरोजगार बनौँ, गरिबी हटाऔँ ।	छुवाछूत विरुद्ध जुटौँ, सबै क्षेत्रमा सामान दिलाऔँ ।	दैवि प्रकोपबाट बच्न समयमै सतर्कता अपनाऔँ ।	पारदर्शी बनौँ, भ्रष्टाचार रोकौँ ।
छिपहरमाई गाउँपालिका कार्यालय	जगरनाथपुर गाउँपालिका कार्यालय	कालिकामाई गाउँपालिका कार्यालय	धोबिनी गाउँपालिका कार्यालय	सखुवाप्रसौनी गाउँपालिका कार्यालय	प्रसौनी गाउँपालिका कार्यालय, बारा

